

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 15583/2022
19.01.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Паркинг сервис“ Београд, чији је пуномоћник Горан Атанасковић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Марко Лагатор, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења о трошковима парничног поступка садржаног у ставу другом изреке пресуде Вишег суда у Београду Гж 7140/19 од 26.01.2022. године, у седници већа одржаној дана 19.01.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења о трошковима парничног поступка садржаног у ставу другом изреке пресуде Вишег суда у Београду Гж 7140/19 од 26.01.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 7140/19 од 26.01.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба туженог и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 19770/18 од 14.03.2019. године у ставу првом изреке, којим је делимично одржано на снази решење о извршењу Четвртог општинског суда у Београду И 03000/06 од 08.10.2006. године у делу којим је обавезан извршни дужник, сада тужени, да извршном повериоцу, сада тужиоцу, на име главног дуга исплати износ од 1.500,00 динара, са законском затезном каматом од 05.10.2006. године до исплате, као и трошкове извршења у износу од 2.580,00 динара. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу трећем изреке провстепене пресуде, тако што је одлучено да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења о трошковима парничног поступка донетог у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију у складу са чланом 403. Закона о парничном поступку, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. Закона о парничном поступку, („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...18/2020, у даљем тексту: ЗПП) Врховни касациони суд је оценио да је ревизија тужиоца недозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП је прописано да се, ако је, између осталог, за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима само вредност главног захтева, док се према члану 2. истог члана не узимају у обзир, између осталог, трошкови поступка ако не чине главни захтев.

У конкретном случају ревизија је изјављена против решења којим је одлучено о трошковима поступка, што у овој правној ствари не представља главни захтев, већ споредно потраживање, због чега ревизија тужиоца није дозвољена.

Чињеница да је другостепеном одлуком преиначено решење о трошковима парничног поступка не утиче на дозвољеност ревизије, јер се одредба члана 13. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 55/14) односно новелирана одредба члана 403. став 2. тач. 2. ЗПП не примењује у случају преиначења одлуке о трошковима поступка као споредном потраживању.

На основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**